

EMEK YAYINLARI

DEMBİR DERGİSİ

Derleyen
Özkan Günal _ Emine Aytül Erol

Editör
Özkan Günal

Tasarım
Özkan Günal

SAYI-4
Nisan 2015

Hac

EMEK YAYINEVİ
Reyhan Mah. Cumhuriyet Cad. Doruk İşh. No:150 D:1B/38
Osmangazi BURSA
Tel : 0(224) 241 03 22

info@emekyayinevi.com
www.emekyayinevi.com

©2015 Emek Yayınevi
Eserin tüm yayın hakları Emek Yayınevi'ne aittir.
Yazılı izin olmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya
edilemez, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

Ücretsizdir, parayla satılmaz.

İÇİNDEKİLER

EDİTÖRDEN Sayfa 6

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Deriş'an, Ey Sadık'an, Ey Mukîb'ân.

Bu deği Haflî İbrahim Bakî Hâ'nin gönülden, gönülden ve eği rma zevklerinin, yine Osmân İzzetîyle yaşayıp ruhuna geliyindeki anlatımları içermektedir. Dergimizin dâdînaç sayısızın konusu, HAC... Hac İktâm'ın partizanından birisidir. Bu partlar,

1- Kelim-e-i şâd ad et getirir ek.

Epkedir ve ilâh e ilâllâk ve eşt edü eme e Muhammedden abdülâ ve resulülâ demek. Anlamı pudur. Ben şehadet edem ki, yani görüyorum ki Allah'tan başka ilâh yoktur. Ve yine şehadet edem ki, Muhammed aleyhi selam Osmân kulu ve resulüdür.

Hac nedir Ya Resulullah? Sayfa 9

Dîn; kul ile Allah arasındaki sistemin adıdır. İman; kul ile rab arasındaki görüşmenin, bildirmenin, sevgisinin adıdır. O sistemin içerisinde oluşacak olan iman ise, imanın muhtak tür.

Örneğin; bir mobilyaya kapa, çarçeve, masa, sandalye meydana getirilmek için bir molye kumpas, biçimci, keseni, testereyle ne olur nasıl kullanılır, testereyle ne olur nasıl kullanılır bilen, atölyeyi tanıyan birisi lazımdır. Ondan sonra al bakalım bir çam kötuğu bana şu ebatla bir kapa, çarçeve yapar.

AYIN RÖPORTAJI Sayfa 18

Dembir:
Dergimizin bu ayki konusu Hac. Hz Muhammed'in ebedileştirdiği ilâhî davet, İbrahim'i Çağrı; HAC. Allah kendisine ilk daveti Hz İbrahim diliyile yapmıştır ve Hz Muhammet'le de ebedileştirmiştir. Hz Niyazi'nin,

*Hüda davet eder elhamdülillah,
Bu can dosta gider elhamdülillah
Hakikat şehrine çün rihlet oldu
Gönül durmaz uyur elhamdülillah*

dizelerinde de yer bulan bu davet kime ve nereden nereye dir efendim?

BITİM

Değerli okuyucu,

Emek Vayeneni, Dembir dergimizin dâdînaç sayısız okuyucusuna için emeği göç emler olarak başlığını çok teşekkür ederim. Umarım, okuduklarımdan Hac ibadetimize yaptığınız bakışınca katkılarını almıştır. Amanımız, Hac ibadetinin muaddî anlamda par ve zaman harcı olmak dünyada yaşadığımız mekandan farklı bir mekân görmek olmalıdır. Hac ibadetinin yeni bir de ğem ile yeniden yazmaya başlıyoruz. Yazılmak istediğimizi anlatılmaması sağlanacaktır.

Bu sayımda, Emek Vayenenden ilerde yayınlanacak olan, Özkan Günal'ın kaleme aldığı, dâdînaçını Emin'e A-yül'Em'ün, yapıya bir eser ile nakletmişiz.

Aşk u niyazlarımızla

Sayfa 30

EY SEVGİLİ CANAN

*Ey sevgili canan!
Cemalinin tecellisi
A lâ b'ân b'endim.
Çekip e kırm,
A tepe atın
Yandı sormadan çiyilen.*

Aşk ile kalın.

ALINTI BÖLÜMÜ Sayfa 28

Geliyorum, yılların özlemini doldurdum gönlüme, kavuşmanın sevinciyle geliyorum. Hasret yanıklarına sevgini süreceğim, sarılıp kokunla acımı dindireceğim, mutluluk topladım sevda bahçesinden göz yaşıyla sulanmış, sana layık mutluluklar getiriyorum. Coşku var içimde, taşıyorum sevinçten, kabıma sığamıyorum. Gülücüklerle geliyorum. **SEVGİYE DAİR**

MAKALE

İnsanları hacca çağır, yürüyerek veya inc elmiş binekler üstünde her derin vadiyi aşarak sana gelsinler. 22-27 Hac, bilinen aylardadır. Her kim o aylarda hacca başlayıp kendisine farz ederse, artık hacda kadına yadınmak günâh işlemek ve kavga etmek yoktur. Siz hayırdan ne işlerseniz, Allah onu bilir. Kendinize azık edinin. Şüphesiz ki azıkların en hayırlısı Allah korkusudur. Ey akıl sahipleri! Benden korkun! 2-127

AYIN KONUSU

Hac...

Sayfa 13

Hac ibadetini görebilmek için bu ibadetin zahiri ve bakımlıdır. Çökü b zahiri görürler hâdîr ve görülen zahiri ile görülen hale gelen hakikî adır. Hac ibadetinin zahiri,

1. Mikat denilen sınırlarda ihrama girmek

Tenakler kesilir. Koltuk altı ve kask temizlenir. Gusledilir olmama abdest alınır. İhrama girilir. Baş açık ve ayaklar çıplak olur. Mikat sınırında ihrama sınırları olarak iki ek m'asle çıkarılır. Niyet ve tebliğ yapılır. Böylece ihrama girilmiş olur. İhramdan sonra, ihramdan çıkıncaya kadar ihramıya yasak olan işlerden sakınılır. Tekbir, tehlil, sadakat-ı peşî ve tebliğ söylenerek yol devam edilir.

Sayfa 27

Hac ve umreyi de Allah için tamam yapın. Eğer burlardan alıkonursanız, o zaman kolayınıza gelen bir kurban gönderin. Bununla beraber bu kurban, kesileceği yere varıncaya kadar bağlanmasını traş etm eyin. İçininden hasta olana veya başından bir rahatsızlık bulurana traş için oruç veya sadaka yahut da kurbandan ibaret bir fidye gerekir. Engellenen kurtulduğunuz zaman da her kim hacca kadar umre ile sevap kazanmak isterse,

**Namı Damperli
Halil İbrahim Baki Hz**

**Aşıklık Yolundaki Tüm Canlara
Selam Olsun...**

*Sevmenin adı Mecnun Sevilmenin adı Leyla'ysa, Gönülleri
birleştiren Muhabbet-i sevdaysa,
Takdir eden Mevla'ysa, Cümle cihan var oldu
Aşk-u sevdayı meşk için.*

EDİTÖRDEN

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey Muhib'ban.

Bu dergi Halil İbrahim Baki Hz'nin gönlünden, gönlümüze ektiği mana zevklerinin, yine Onun hizmetiyle yeşerip zuhura gelişindeki anlatımları içermektedir. Dergimizin dördüncü sayısının konusu, **HAC**... Hac İslam'ın şartlarından birisidir. Bu şartlar,

1- Kelime-i şehadet getirmek.

Eşhedü en la ilahe illallah ve Eşhedü Enne Muhammeden Abduhu ve Resuluhu demek. Anlamı şudur: Ben şehadet ederim ki, yani görüyorum ki Allah'tan başka ilah yoktur. Ve yine şehadet ederim ki, Muhammed Onun kulu ve resulüdür.

2- Namaz kılmak.

Kelimeyi Şehadet getirmek için yapılması farz olan ibadettir. Namaz, bizim Allah'tan başka ilah olmadığına ve Hz Muhammed'in Allah'ın kulu ve Resülü olduğunu görecektir. Kişi namaz kılıyor ama zan perdeleri kapalı duruyor ise o Peygamberin kıldığı namazı değil, atadan görme taklidi adet namazını kılıyordur.

3- Zekât vermek.

Zekat vermek, sahiplendiğimiz ve sahiplenme sonucunda egomuzun dayanağı olan dünyalıkları mülkün sahibine vermektir. Namaz kılma esnasında hakikat ile aramızda perde olan sahiplendiklerimizdir. Zekat olarak tüm bunları mülkün sahibine teslim etmez isek yani sahiplenmeyi terk etmez isek zekat vermiş olamayız.

4- Oruç tutmak.

Oruç tutmak, halktan Hakk'a oruç etmektir. Halktan Hakk'a oruç etmek ise halk görmekten Hak görmeye başlamaktır. Kişi muhatap olarak Hak'tan gayrı görüyor ise ki bu halk görmektir yani surette sureti görmek, görüleni gördüğümüz suret zannettir, muhatapı halk olur. Uruç, görülen surette yani halk yüzünde, diri, ilim sahibi, kudret, irade sahibi, gören, işiten, kelim sahibi olarak Hakk'ı görmektir. Muhatabımız yani gördüğümüz işittiğimiz Hak değil ise oruç zahirde aç kalmaktan öteye gidemez ki bu taklittir. Taklit ile tok olan Hakikatte aç gezer. İşte Hakikat cihetiyle oruç tutmayanlar, sahiplendiklerini mülkün sahibine veremezler. Bu sebeple namaz kılamaz, namaz kılmadan da kelimeyi şehadet getirmiş olmazlar.

5- Hac etmek.

Hac yapmak, üç farz ve farzların arasında yapılması vacip olanların yerine getirilmesiyle Beytullah'ı tavaf etmektir. Hac ibadeti, bulunduğumuz yerde yapılan bir ibadet değildir. Hac ibadeti için bulunduğumuz yeri terk etmek gerekir ki bu hicrettir. Nedir hicret? Hicret, Bizim kendi zannımız ile yaşadığımız yaşantıyı, bu yaşantı sonucunda oluşan anlayışı terk etmemizdir. Zannımız üzerine şirk ederek yaşadığımız yaşantıyı değiştirmeden bu yaşantıyla oluşan sahiplenmelerimizi terk edemeyiz çünkü terk etmek, sahiplendiğimiz şeyi terk değil, sahiplenmeyi terk etmektir. Terk ediş ise benlikten geçmek, hiçliğe ermek ve varlığı gönül eylemek ile mümkündür.

İşte tümü bizim kendimizde gayrı ilah görmememiz, kendimizde Rabbi bilmemiz yani kelimeyi şehadet getirmek içindir. Namaz da, Zekat da, Oruç da haremî şerifte Beytullah'ın huzurunda yapılan ibadetlerdir. Hac tüm ibadetlerin cem olduğu, cem oluşuyla tecellisine erildiği ibadettir.

Aşk u niyazlarımla.

Aşktır Hûda fermanı, aşktır dertler dermanı
Aşktır âlem seyranı, gel gör beni aşk netti

Aşktır canda cananım, aşktır dinim imanım
Aşktır delil mihmanım, gel gör beni aşk netti

Aşktır zuhur kâinat, aşktır ibadet taat
Aşktır habibe mirat, gel gör beni aşk netti

Aşktır Kâbe'yi Mekke, aşktır zikrile tekke
Aşktır kible-i secde, gel gör beni aşk netti

Aşktır toprağı hava, aşktır Merve'yi Safa
Aşk Muhammed Mustafa, gel gör beni aşk netti

Aşktır Kur'an'ı Furkan, aşktır sultan-ı rahman
Aşktır maksadı insan, gel gör beni aşk netti

Aşktır nizamı âlem, aşktır Havva'yı Âdem
Aşktır âşık erdiren, gel gör beni aşk netti

Aşk İbrahim'e cihan, aşktır gizli hem ayan
Aşktır tevhid-i insan, gel gör beni aşk netti

HALİL İBRAHİM BAKİ

Cümle âşıkların Maşuku benim
Zakiran ehlinden Zikreden benim.

Ellerin açılıp Dua ettiği
Yüzlerinin dönük Olduğu benim.

İbadet ehlinin İbadetinde
Secde ettikleri Kiblesi benim.

Arafat'a çıkmak Haccın ilk farzı
İhramla çıkılan Arafat benim.

Bana kesilirler Cümle kurbanlar
Halis niyetlerle Adanan benim.

Haremi şerifte Tevhit zikriyle
Tavaf edenlere Beytullah benim.

Talip olanların İkrar verdiği
El üstünde telkin Edilen benim.

Kendimden kendime Muhabbetimdir
Halil'im Fakir'den söyleyen benim.

Fakir...

Hac nedir Ya Resulullah?

Din; kul ile Allah arasındaki sistemin adıdır.

İman; kul ile rab arasındaki görüşmenin, bilişmenin, sevişmenin adıdır. O sistemin içerisinde oluşacak olan iman ise; **imani mutlaktır.**

Örneğin; bir mobilyacı kapı, çerçeve, masa, sandalye meydana getirebilmek için bir atölye kurmuş. Bıçkısı, keseri, testeresi... ne lazımsa hazırlamış. İşte bu atölye dini temsil eder. Şimdi bu sistemin eğitimini alacak, bu atölyede hizmet edecek bıçkıyla ne olur nasıl kullanılır, testereyle ne olur nasıl kullanılır bilen, atölyeyi tanıyan birisi lazım. Ondan sonra al bakalım bir çam kütüğü bana şu ebatta bir kapı, çerçeve yapiver.

Kişi şimdi o sistemin içerisinde çalışmaya başladı. Kesiyor, biçiyor, ölçüyor, ekliyor. Bir imani faaliyet başladı o dinin içerisinde. Bu dinle amel etmesi onda bir imanı oluşturmaya başladı. O sistemin içerisinde hizmet eden, amel eden bir anlayış olan iman çıktı meydana. Ve o dinle imanın birbirine muhabbetinden kapı çerçeve çıktı meydana. İman, bir şeyi ispat edecek o sistemin içerisinde. Ve meydana çıkan o şeye iman, âşık olacak.

Bu alt tespitler bizde bir şeyleri uyandırmak içindir. Allah bir sistem kurmuş adına **Din** demiş. Bu sisteme tabi olanlara da **Müslüman** denmiş. Buradan bir sonuca varanlara da **Mümin** denmiş. Kişi o sistemle muradını maksudunu hâsıl edecek. Aynı sistemin içerisinde birisi gaflet ve delaletiyle bulunuyor, bir diğeri irfanıyetiyle bulunuyor ve o sistemle maşukunu zuhura çıkartıyor. Nasıl mı? Hac ibadetini ele alalım. Ne olup bitiyor acaba?

Hac, dini sistemin içerisinde hem bedenem hem manem çok ayrı özelliği olan bir ibadet biçimidir. Namaz mı kılmak istiyorsun? Evinde dön kıbleye kıl. Ama hac öyle değildir. Hac ibadeti sanki Ahiret gününün, Mahşerin, Sırat köprüsünün, Allah'ın huzuruna çıkışın, Allah'a dost olmanın, Allah'a sevdalanmanın provası gibi. Bu nedenle hac ibadetinin dini sistemin içerisinde apayrı bir özelliği ve yeri vardır. Çok manalar gizlidir içerisinde. Daha evden çıkışla başlıyor. En çok sevdiklerini bırakıyorsun geride çoluğunu, çocuğunu, malını, mülkünü işini her şeyini ne varsa.

Nereye gitmek istiyorsun?

Beytullah'a, Haremi Şerife, Arafat'a, Müzdelife'ye, Mina'ya, Merve sefaya...

Ben bu yerlere gitmek istiyorum diyorsun. Davet aldım Rabbimden, bu davet üzere çıktım yola. Hacca gitmeye niyet eden, evvela gidiyor ihramını hazırlıyor. En yakınlarıyla helalleşiyor yani, daha kapıdan çıkmadan bir nevi terki dünya oluyor. Sonra vardığın yerde başlıyorsun,

'**Allahümme lebbeyk**'; 'Ya rabbi sen huzuruna davet ettin ben geldim' diyorsun.

Lebbeyke la şerike Leke lebbeyk, innel hamde vennî'mete leke vel mülk'; şeriki olmayan ya rabbi hamt senin zatına mahsus, nimetinde sahibisin, sen evvelsin, sen ezelsin, senin davetin üzere huzuruna geldim. Zahiri ahkâmda sisteme konmuş olan tüm bu şekli boyut manayı hakikati anlatmak içindir. Başka nasıl ne ile anlatacaktık manayı? O halde suret siret için var. Peki, bir değeri yok mu suretin? Bir şeyi sembolize ettiği için, bizim idrakimize sunduğu için, bize gerçekleri buldurduğu için o da çok değerlidir. Yoksa ne ile bulacaktık, suretsiz siret olur mu?

Siretsiz de suret olmaz. Biri mukayyet, biri mutlakdır. Suret geçicidir ama siret mutlakdır. O halde eşya dış görünümüyle bizi manayı hakikatle buluşturmak için var. Suretin asli görevi sirette olanı meydana çıkartmaktır. Çünkü siret kendisini suretle sırlamıştır.

O halde eşya dediğimiz kâinat, manayı, sireti ve hakikati ilan ve ispat etmektedir.

Âşıklar, hak dostları görmek istediğini bu âlemlerle gördü, işitmek istediğini bu âlemlerle işitti, sevmek istediğini bu âlemlerle sevdi, âşık olmak istediğine bu âlemlerle âşık oldular. Bize bildirilen Allah yedi kat gökyüzünde oturan bir Allah değil bu âlemlerle bir bütün olmuş olan Allah'tır. Bize bu âlemi bir kenara bırakarak gökyüzünde bir Allah arattırmadılar. Böyle bir iman telkin olunmadı. Şu kâinatta aradığını bulacaksın, onunla bu boyutta sevişeceksin dediler. Bizde ne aldysak onu bildiriyoruz. Hac yolculuğunun manayı hakikatte karşılığının ne olduğunu anlatıyoruz. Zahiri ahkâmı sisteme konmuş olan şekli boyut manayı hakikati anlatmak içinse, o halde bu zahir ahkâm Hak erenlerine manayı görmeye ışık tutmuş. Öyle bir sistem öyle bir ahkâm kurulmuş ki aynı hakikat.

Ama kimin için?

Tabî ki ehli hakikat için. Ehli hakikat olmayan ne yaptığını, nereye gittiğini, ne olup bittiğini fark etmeden dönecek ve bir daha nasip olsa da gitsem diyecek. Hiçbir manaya tanık olmadan taş toprak görüp gelecek. Hâlbuki o sistem, o ahkâm bir manayı görmen bir hakikati keşfetmen içindi. Parmak bir yeri işaret ediyor. Sen parmakta kaldın işaret ettiği yere bakmadın, parmak gördün geldin.

'İstersen bin kez hacca var hocam hepsinden iyicesi bir gönle girmektir' bunun için söylenmiştir.

Allah resulüne 'Hac nedir ya Resulullah?' diye sorulduğunda üç keredinde de 'Arafat'tır' diyor. Neden tavaftır, Müzdelife'dir, Mina'dır, Merve sefadır demiyor acaba? Neden her defasında 'Arafat'tır' diyor? Çünkü **Arafat Marifetullah makamıdır**. Bir insan marifetullahı ermedikçe oraların ne anlam taşıdığını, hakikatini hiç bir zaman göremez. İnsanın hac ibadetini kendi varlığında yaşaması lazım. Oraları seni sana bildirmek için semboldür. Eğer oraları seni sana bildirmiyorsa sen devenin hacca gittiği gibi gittin geldin. Eskiden develerle gidilirmiş hacca. Mekke'ye, Arafat'a, Müzdelife'ye, Mina'ya ama deve Bursa'ya yine deve olarak döner hacı olarak değil. Hacı olarak dönmek ne manadır acaba? O hac ibadetini yerine getirmiş onu başarmış demektir. O nasıl bir ibadettir? O uruçtur, yükseliştir. İlahi boyuta, manevi esrara ve sırma mazhar oluşur.

Hac ibadetinin verdiği mesaj mülkün sahibi ile tanışmaktır.

Kişinin hiçliğini bulup mutlak olan kudretullahı mazhar oluşudur. Mülkün sahibine, mal da senin, mülk

de senin, evlad u hıyal de senin, ben de seninim ya Rabbi demektir. Yaşamda kendi namına bulunmaktan feragattir. Çünkü yaşam da Allah'ındır. Allahü lailahe illa hüvvel hayy.

Yaşamın sahibini tanımayan, onu Hakk'a veremeyen elimden gidecek diye korkar. Yaşamını kiminle daim kıldın, kiminle oluşturdu? Yaşamının merkezine kimi koydu? Kendimizi yaşamın merkezine koyduysak ölmekten korkarız. Ölümü inkâr da edemiyoruz hazım da edemiyoruz. Neden? Çünkü yaşamı sahiplendik. Çocuğu, malı mülkü sahiplendiğimiz için elimizden alıverirler korkusunu, endişesini taşıyoruz. İman bunun neresinde? Hac ibadeti bir nevi her türlü nispetten, benlikten ve her türlü sahiplenışten feragattir. Mülkün sahibiyile tanışıp ,

‘Davet ettin ey rabbim, davetine icabet ettim, malımı mülkümü en çok sevdiğilerimi geride bıraktım ve senin huzuruna geldim’

dedin. Surette oraya gitmek gerekmeden bu gün burada bunları kafamızda gerçekleştirip hacı olalım. O idraki, o şuuru oluşturup, o gerçeği görmeye başlayalım. Giy o ihramı batınına. Kendi namına bulunmaktan feragat edip mülkü sahibine verip mülk senindir ya Rabbi diyebilmektir. Yaşama sahip çıkmaktan geçip hiç olmak yok olmaktır ihramı batınına giyinmek. İhramın içerisine hiçbir şey giyilmez, üryan anadan doğma bulunulur. Dışındakileri terk ettin içindikileri de terk et.

Huzura öyle bir çıktın ki yarın mahşer gününde ilahi huzura çıkmış gibi; nispetsiz, enaniyetsiz, bembeyaz pak.

‘Ya rabbi, halilim, halilullah dediğin o dostunun oluşturduğu bu ilahi sırları keşfetmeye geldim. Ta ki beni de dostluğuna kabul edesin.’ Allah’ın halilim dediği Hz İbrahim as’a yaptırdığı o kutsal yerlere dost olmak. Gerçekte oralar rumuzdur. Ama bu rumuzlar ve semboller hakikatte bir şey anlatıyor. Hüner, ne anlattığının şuurunu ve zevkini oluşturmaktır. Oralari bir suret olduğu gibi sen de beşeri görüntü itibarıyla bir suretsin. Sen de manada bir şey anlatıyorsun. Sen seni tanırsan göreceksin ki bu surette tanınmak isteyen, bilinmek isteyen birisi sende de var.

***Cümle âlemde dolanan bir cemal bir cemali bunca elvan eylemiş
Anlayınca zâtı hakkı zevk ile bu Niyazi nice seyran eylemiş.***

Hac nedir diye sorulduğunda Allah resulü her seferinde ‘Arafat’tır’ diye cevap vermiştir. Neden Arafat? Çünkü Arafat Marifetullah makamıdır. Bir insan marifete ulaşır o marifet ilmini tahsil etmeden orada kurulmuş olan hiçbir sistemin hakikatte, yaşamda neyi temsil ettiğini göremez.

Marifetullah makamına Arafat’tır demesindeki maksat odur ki, o marifetullahta (Arafat’ta) güneş doğumundan güneş batımına kadar bulunma mecburiyeti vardır, Arafat’ın sınırı vardır, o sınırın dışında bulunursan hacı olamazsın. Hastada olsa, topal da olsa ölüm hastası değilse sedyeyle getiriyorlar Arafat sınırının içine. Arafat, sınırı telle çevrilmiş büyük bir alan. Resulullah çizmiş o sınırı, marifetullah sınırı. O sınırın dışında kalanlar sırrı esrara varamaz, hacı olamazlar ve kendileri kaybederler. Arafat, zahirde Uludağ gibi üstü düzlük bir dağ. Orası Âdem’le Hava’nın affolunduğu, tekrar Allah dostluğuna döndüğü yer olarak gösteriliyor. Neden orada buluştu ve affolundu Âdem’le Havva? Çünkü orası marifetullah makamıdır, marifetullah bir şeyleri barıştırır. Nefsiyle davacı herkese haddini bildiriyor. Bir marifetullahta nefis de ruh da haddini bilir. Marifetullaha eren kâinatla barışır.

Biz gelmedik dava için bizim işimiz sevi için.

Marifetullah sırrını tahsil edende haset, buğuz, kin, kibir, riya, inat, tamah olmaz. Çünkü sırrullahı tahsil eden her türlü benliğinden arınır. Mülkün sahibini tanır. *Hangi mülke sahip çıkacak?* Görmenin sahibi de sen değilsin, iştmenin sahibi de sen değilsin, gücün kudretin yaşamın sahibi de sen değilsin.

***Neden sahiplendin sen bunları?
Bu anlayış ikilik hâsıl etmedi mi?
Şeriki olmayan Allah’a bir şerik hâsıl etmedin mi bu anlayışınla?***

Bu sırrı tahsil eden, bu gerçeğe ulaşan, marifetullah kapısında bu esrara yakın olan bir insanın davası kalır mı?

Cümle âlemle barışır neden çünkü ona eşyanın hakikati bildirildi. Ona eşyadaki ilahi sır, ilahi güzellik açıldı. Artık oradan Müzdelife'ye müjdelendir o. 'Müjdeler olsun sen o sırta, o gerçeğe, o esrara marifetullah kapısından erdin. Bir güneş doğdu Arafat'ta, yeni bir güneş, yeni bir idrak, uyanış...Doğdu ol hakikat güneşi bir dahi dolanmaz. Yeni bir idrak, yeni bir zevk, yeni bir nazar, yeni bir lisan, cümle âlemle barış. Dava yok, kin, kavga yok. Hoş görü, tevazu, tenezzül var. Şimdi Tavaf başladı, mülkün sahibi Allah'tır biz onun kulluktaki hizmetkârıyız. Sahiplenerek konuşmaz artık. Sahiplenerek düşünmez artık. Onun hizmetkârı, kölesidir. Allah namına al Allah namına ver. Kendi namına değil. Kulluk bilinci ile yaşa, kendinde Rabbi gör, işit, zikret.

hizmetkârıyız. Sahiplenerek konuşmaz artık. Sahiplenerek düşünmez artık. Onun hizmetkârı, kölesidir. Allah namına al Allah namına ver. Kendi namına değil. Kulluk bilinci ile yaşa, kendinde Rabbi gör, işit, zikret.

İşte, bir insanın iç âlemi, ilahi davete muhatap ve mazhar olduysa o artık kendisini aydınlatacak irşat edecek bir Mürşid-i Kamil aramaya başlar. Birisi gitti diye değil kendisine lazım olduğu için bir Kamil aramaya başlar. Komşum gitmiş bende gidivereyim değil bu iş. Komşun hacca gitmiş sen de gitsene. Ama paran ve zamanına kıyabilir misin? Bir Mürşid-i Kamile gidip irfaniyet tahsil etmek bedava, "Komşu gitmiş sohbe bende gidivereyim." O kadar ucuz pazar değil. İnsan oralara şekil suret görmeye o kadar para veriyor, çektiği külfette cabası. Kendi hanende, külfet çekmeden hacı olma fırsatı verilmiş, bu büyük bir nimettir bilene. Kelamın değerini bilmezsen o kelam seni değerli kılmaz. Çünkü kelimullahın, sırrullahın değerini anlayabilecek kapasiten yoksa sen o kelamı alır çelik çomak oynarsın onunla. Bak bende var sende de var mı? dersin. Ama verilen sırrullahın, yapılan muhabbetullahın değerini bilecek kapasitedeysen, o cevher sende varsa sen o çıkacak kelamla arşı alaya fırlarsın her muhabbetle. Hu

Namı Damperli,

Halil İbrahim Baki Hz.

Sohbetlerden Derleyen: Zehra

Her insanın amelini boynuna yükledik.
Kıyamet günü kendisine, açılmış olarak karşılaşıcağı bir kitap çıkaracağız. <13>
"Oku kitabını! Bugün hesap sorucu olarak sana nefsin yeter" denilecektir. <14>

İSRÂ

AYIN KONUSU

Hac...

Hac ibadetini görebilmek için bu ibadetin zahirine bakmalıyız çünkü zahir görülür haldir ve görülen zahir ile görülür hale gelen, hakikatidir. Hac ibadetinin zahiri,

1. Mikat denilen sınırlarda ihrama girmek.

Tırnaklar kesilir. Koltuk altı ve kasık temizlenir. Gusledilir olmazsa abdest alınır. İhrama girilir. Baş açık ve ayaklar çıplak olur. Mikât sınırında, İhramın sünneti olarak iki rekat nafile namaz kılınır. Niyet ve telbiye yapılır. Böylece ihrama girilmiş olunur. İhramdan sonra, ihramdan çıkıncaya kadar ihramlıya yasak olan işlerden sakınılır. Tekbir, tehlil, salevat-ı şerife ve telbiye söylenerek yola devam edilir.

2. Selamlama tavafı.

Tavafa niyetten sonra, doğruca Hacer-i Esved'in bulunduğu yere gidilir. Eller Hacer-i Esved üzerine konur ve taş öpülür. Sonra "Allah'ın adıyla... Allah en büyüktür. Allah'ım! Sana iman ederek kitabını tasdik, ahbine vefa ve Peygamberinin sünnetine uyararak..." denir. Bundan sonra Kâbe sol tarafa alınarak etrafında dönmeye başlanır. Hacer-i Esved'den başlanıp yine Hacer-i Esved'e gelinen her dönüş bir şavt denir. Bir tavaf, yedi şavttan ibarettir. Tavaf esnasında şöyle denir,

Lebbeyk!... Allahümme Lebbeyk... Lebbeyke lâ şerîke leke Lebbeyk... İnnel-hamde ven ni'mete leke ve'l-mülk lâ şerîke lek...

Anlamı ise şöyledir:

Emret Allah'ım, emret. Senin ortağın yoktur. Bütün hamdler ve bütün nimetler senindir. Mülkün sahibi sensin. Senin ortağın yoktur.

3. Sa'y yapmak

Hacer-i Esved istilam edilerek Safa tepesine çıkılır.

"Allah'ım! Senin rızan için sa'y yapmak istiyorum. Bunu kolaylaştır ve kabul eyle."

diye niyet edildikten sonra Kâbe'ye dönülerek tekbir, tehlil, salavat okunur ve içtenlikle dua edilir. Sonra Merve tepesine doğru yürünür. Sa'y esnasında herkes içinden geldiği şekilde dua eder. Yeşil ışıklı direklerin arasında, erkekler koşar adımlarla yürürler. Buna "Hervele" denir. Yeşil direkler arasında her

gidiş ve gelişte: "Rabbim! Günahlarımızı bağışla. Bize merhamet et. Bize ikram et. Bizim bildiğimiz ve bilmediğimiz bütün kusurlarımızı biliyorsun, bunları affet. Çünkü Sen mutlak güç, kerem ve ihsan sahibi olansın." diye dua edilir. Merve'ye varınca bir şavt tamamlanmış olur. Burada da yine Kâbe'ye yönelerek tekbir, tehlil ve salavat-ı şerife getirilip dua edilir. Sonra Merve'den Safa'ya doğru yürünür. Safa'ya varınca ikinci şavt tamamlanmış olur. Diğer şavtlar da aynı şekilde yapılır. Yedinci şavt tamamlandıktan sonra Merve'de Kâbe'ye karşı dönülerek dua edilir.

4. Arafat'ta vakfeye durmak.

Sabah namazı mümkün olursa Mekke’de kılınp Minâ’ya çıkarılır. Arife günü sabah namazını müteakip Arafata hareket edilir. Arife günü her fırsatta telbiye, tesbih, tekbir, tehlil ve salevat okunur. Öğle ve ikinci namazları, öğle vaktinde cem-i takdim ile kılınır. Öğleden sonra vakfe yapılır. Güneş batmadan Arafat’tan ayrılmamalı. Güneş battıktan sonra, akşam namazı kılınmadan Müzdelifeye hareket edilir.

5. Müzdelife vakfesi.

Müzdelife’de vakfe, arife günü güneşin batmasından kurban bayramının birinci günü güneşin doğmasına kadar ki zaman diliminde yapılır. Akşam ve yatsı namazları Müzdelife’de yatsı vaktinde cem-i tehirile kılınır. Gece Müzdelife’de kalınır. Şeytan taşlamalarında kullanılacak taşlar toplanır.

6. Mina’da şeytan taşlama ve kurban kesme.

Bayramın birinci günü sabah namazı kılınıncaya, Müzdelife’de Meş’aril haram’a gidilip orada vakfe yapılır. Ortalık ağarıp güneş doğmadan Minâ’ya hareket edilir. Mina, büyük, orta ve küçük cemreler şeytanlar buradadır, burada şeytan taşlanır sonra kurban kesilir. Mina gökyüzü anlamına gelmektedir.

7. Farz olan tavaf yapılır.

Tavafa niyetten sonra, doğruca Hacer-i Esved’in bulunduğu yere gidilir. Eller Hacer-i Esved üzerine konur ve taş öpülür. Sonra "Allah'ın adıyla... Allah en büyüktür. Allah'ım! Sana iman ederek kitabını tasdik, ahbine vefa ve Peygamberinin sünnetine uyararak..." denir. Bundan sonra Kâbe sol tarafa alınarak etrafında dönmeye başlanır. Hacer-i Esved’den başlanıp yine Hacer-i Esved’e gelinen her dönüşte bir şavt denir. Bir tavaf, yedi şavttan ibarettir. Tavaf esnasında şöyle denir, Lebbeyk!... Allahümme Lebbeyk... Lebbeyke lâ şerîke leke Lebbeyk... İne’l-hamde ven ni’mete leke ve’l-mülk lâ şerîke lek...

Anlamı ise şöyledir:

Emret Allah'ım, emret. Senin ortağın yoktur. Bütün hamdler ve bütün nimetler senindir. Mülkün sahibi sensin. Senin ortağın yoktur.

8. Mekke’den ayrılırken Veda tavafı yapmak

şeklindedir. Pir Seyit Muhammed Nurül Arabi Hz, Hac risalesinde zahiri ahkâmını yazdığımız Hac ibadetinin hakikat boyutunu açmıştır. Pir Hz bu risalesinde hakikatini şöyle anlatmıştır.

“Bismillâhirrahmânirrahîm”

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur. Salât ve selâm Hz Muhammed’e, kutlu ailesi ve dostlarının üzerine olsun. Gelelim maksadımıza: Ey Talip! Bilesin ki, Allah’a ulaşmak iki şekilde olan yol alış ile mümkündür.

Birincisi “*Seyr-i ilallah*”tır. İkincisi “*Seyr-i billâh*” tır.

Seyr-ilallah, üç makam iledir.

Birinci makama, tevhid-i ef'al, İkinci makama, tevhid-i sıfat, Üçüncü makama, tevhid-i zat denir,

Tevhid-i ef'al makamı gereğince, Tevhid-i ef'al saliki olan mümin, kendisinde ve dışında görünen işlerin asılsız olan nispetini bu iki yerden kaldırıp gerçek nispeti olan Hazreti Maşuk'a sevgiliye nispet edip öylece O'nu müşahede edip görünürde olan başkalığından yok olmuş olmaktadır.

“Lâ faile illallah”

Tevhid-i sıfat makamı gereğince, bu makamın saliki, kendi benliğinde ve dışındaki benliklerde görünür olan yedi sıfat ki, Hayat, İlim, Kudret, İrade, Kelam, Semi, Basar'dır. Başkalığa nispet edilen bu sıfatları Allah'ın sıfatında yok etmiş olmakla kendisinden sıfat nispetini kaldırmış olmaktadır.

“Lâ mefsufe illallah”

Tevhid-i zat makamı gereğince, bu makama eren salik, öncelikle kendinde ve dışında olanlara nispet etmiş olduğu vücudu, hakiki ve bir olan vücutta yok etmelidir. Yani, parçalanma kabul etmeyen bütünlük olan vücudu eşyanın tümünden kaldırıp Hazreti maşuka nispet ile müşahede de olmaktadır.

“Lâ mevcude illallah'u”

Bu üç makama; makam ehillerinin yükselme makamları olarak da isim vermişlerdir ki; “Kavs-ı imkândan “Zat” huzuruna yükselmektir. Bu hakiki mürşidin telkini ile zevk edilen, anlaşılabilen yükseliştir, ulaşmadır. Görünür olan çeşitli ibadetler, nafileleri kendine gerekli görme ehli olma ile sadece göz ucu bakma ile elde edilecek bir lokma değildir.

Onun için seçkin dualar üzerine olsun fahri kâinat efendimiz, Kâbe'ye varmadan evvel Mikat yerlerinde ihram giyilmesini vacip kılmıştır ki, **ihrama girmek**, fena-i ef'âl, fena-i sıfat ve fena-i Zat'ın sırlarıdır. Çünkü Kabe birlik ile ilgili “Zat”a işaretidir. Kesret olan çokluk ile ilgili isimler ve sıfattan yok olmuş olmaktadır. Aksi halde müşahede ve görmüş olma mümkün olmaz. Kâbe örtüsünün siyah olması; sonsuz derecede şüphesizlikte olmaktadır. Ve O' yüzü bir sefer görmek ve yüce zevk ehli olma sırrına ermektir.

Maksadımızın ikinci kısmına gelince; baş tarafta değinilen “**Seyr-i billah**”tır. Allah ehli olanlar “Seyr-i mahbubi” dahi derler. Bu seyir üç makamdır.

Makam-ı cem, Hazretü'l-cem ve Cem'ul-cem'dir.

Makam-ı cem, Hakk'ın vücudunu zahir ve eşyayı batın olarak müşahede etmektir. Hatta eşyadan soru sorulduğunda Hakk'ın vücudundan başka bir şey bilmemektir. Hz. Fahri âlem efendimiz:

“İşitti Allah kulun dilinden Hamd edenin hamdını”

demektedir. Kâbe'yi tavaf edenler: “Ey Allah'ım” sözünü ve “Bütün noksanlıklardan uzak ve şanı yüce olan Allah'ım” gibi sözlerle seslenmiş olmaları zat ile tekliğinin Kabe'de meydana gelmiş olmasının sırrıdır. Onun için bazı Allah ehli zatlar: “Bir kimse, Kabe'yi taş gibi cansız varlık görmüşse hac etmemiştir” demişlerdir. Kabe'ye gitmeden önce hayatı ve eşyayı, tarif ile anlaşılması ve zevk edilmesine vasıta olan bir kâmil mürşide gidilmesinin vacip olduğu konusunda da söz söylemişlerdir.

Burada anlaşılmiş oldu ki, “Cem” makamını zevk etmeyen “Mağrur” kişiler sadece bir suret görme ile Kâbe’ye varıp Haccın maksadına ulaşmış olmadılar.

Hazretü’l-cem: Bu makamda olan salık sıfatı kendinde müşahede edip şahit olmalıdır. Buna “Kurb-i nevfil” de derler. Ki, cem makamına “Kurb-i ferâiz” dedikleri gibi. Fahr-i âlem hazretlerinin rivayet ettiği bir kutsi hadiste:

“Kulum Bana, Nevâfil ile yaklaştığında onu severim ve sevdiğim kulumun işitmesine kulak, görmesine göz, tutmasına el, konuşmasına dil ve yürümesine ayak olurum. Benimle işitir, benimle görür, benimle tutar, benimle yürür”

buyrulmuştur. “Hacer- i esved” tarafından başlayan tavaf; beyt-i şerifin teklik ile ilgili zatın evvel olarak yedi sıfat ile açığa çıkmasına ve batına işaretidir. Çünkü yedi defa Kâbe’nin etrafından dolaşmak, teklik olan zat ile ilgili beytten (evden) zahir (görünür) olur. Ve dahi zatta batın olur. Ve “Mebde-i maad” (Başlangıç ve dönülecek yer) sırrı meydana gelmiş olur. Böylece arif dahi teklik ile ilgili zatın kesret (çokluk) huzurunun mutlak olması ile şühud eder ve belki evin (beytin) sırrı ve kendi olmasına zevksiz “Rü’yet” (bakma) olur. “Ey Allah’ım! Zevkimi/rızkımı artır” denilmiştir. Bundan anlaşılmiş oldu ki, Hazretü’l-cem makamını zevk etmeyenler tavaf etmiş değillerdir, her ne kadar tavaf etme ile yorulurlar ise de Niyazi Mısri hazretlerinin dediği gibi:

“Savm u salât u hac ile sanma zahir biter zahit işin. İnsan-ı kâmil olmağa lâzım olan irfan imiş”

sözleriyle işaret ettiği sırrı zahir olur. Tavafta rumle/remel (çalımlı yürüme): Çünkü sıfat iki kısımdır, bir kısmı zahirdir “Mefatih-ül-gayıp” (gayb, gizlilik anahtarları) da derler. Kudret, Kelam, Semi, Basar gibi. Ve bir kısmı zahir olmayıp batındır. Hayat, İlim, İrade gibi. Onun için tavafın üç dolaşımı (şavtı) rumle, yani çalımlı olarak yapılması uygun görüldü.

Cem’u’l-cem makamı: Ârif kişi bu makamda kesret ile ilgili sıfatı olduğu gibi kesret ile ilgili işleri (ef’al’ i) de kendisinde şühut etmelidir. Bu makama “Kaâbe kavseyin” dahi derler. Necm suresi 8-9 ayetinde,

“Sümme denâ fetedella. – Fekâne Kaâbe kavseyini ev ednâ.” Sonra yaklaştı ve sarktı. – İki yayın beraberliği gibi, belki ondan da yakındı.

buyrulmuştur. Yani, ayetlerde geçen “Sümme denâ” kelimesi, Cem makamına işaretidir. “Fetedella” kelimesi, Hazretü’l-cem makamına işaretidir. “Fekâne Kaâbe kavseyini” kelimesi, Cem’u’l-cem makamına işaretidir. Ve “Ev ednâ” kelimesi, Zat ile ilgili Ahadiyyettü’l-cem makamına işaretidir ki, Muhammed ile ilgili makamdır. Sadece Hz. Muhammed efendimize özeldir. Ve Muhammed efendimizin varisleri olan âlimlere miras yoluyla geçer. “Varislerden kıl bizleri Allah’ım” duası bu manaya işaretidir.

İmdi: Arafat’ta “Vakfe” “Cem” makamına işaretidir ki, Muhammed’e uymuş olanların konakları olan Cem’i giyinip öylece vakfede vakıf olmasıdır. Ve kendi zatını “Hazerât-ı hamse” (beş huzur yeri) ile müşahede etmektir. Her şeyin sonunda Allah’ın açması ile üzerinize olacak yardımcı neticesinde anılan makamlar ancak hakiki mürşit telkini ile zevk edilebilirler, başka yoldan mümkün değildir. Hakiki mürşit ile o makamların

dedikodusunu yapmayla olmaz. Ve mürşidin yanında suskun olarak durma ile de olmaz. Görünür ibadetleri yapmış olma ile de olmaz. İbadetlerde aşırılıkta olma ile de olmaz. Hayranlık uyandıran alışkanlıklar ile de olmaz. Ancak söylendiği gibi büyük isim olan hakiki mürşit telkini ile olur ki, o büyük isim Allah ismi kılavuzluğu ile isimlenmiş olandır. Onun için Allah onun sırlarını kutlu etsin Şeyh-i ekber hazretleri Fütuhat-ı Mekkiye adlı eserinde buyurmuştur ki, “Enallah” (Allah benim) diyen ikidir. Biri Enallah kelimesi özelliği olan bir araya getirilmişlikte Allah ismidir. Ve biri dahi İnsan-ı kâmil ki, Allah ismi kılavuzluk ettiği delil getirene delildir. Çünkü bu bir sırdır yüz yüze gelip karşılıklı konuşmaya ihtiyaç vardır. Kalem ile mümkün olmaz. Bundan bilinmiş oldu ki, harem-i şerif vücut ve imkânı içine alan ikisi arasında da berzah olan insan-ı kâmidir. İnsan-ı kâmil bulup gönlüne girenler harem-i şerife girmiştir. Bulmayıp girmeyenler Kabe'nin dışında kalan kovulmuşlardır. Fecr suresinde, 29-30. **Gir kullarım arasına. – Gir cennetime.**

Ayetleri buna işaretler. Bunu bilip anladın ise, Arafat ve Arafat'ta vakfe ve harem-i şerif'in ne manaya geldiğini bilensin. Ve eğer salık olup gir emrini vücudunda müşahede etmedin ise, sadece Mekke'de bulunan kılavuzlarının Arafat burasıdır, tavaf şöyle yapılır, Allah'ın evi budur demiş olmaları ile en son maksada ulaştırarak kılavuz olmaz. Haccımız bu şerefli konuşma gibi olsun...

Allah'a Hamd olsun. Ve salât ve selâm, âlemlerin evveli ve sonu Muhammed'e ve ona sonsuz derecede bağlı kutlu ailesine ve dostlarının üzerine olsun. Âmin...

Pir hz, üçüncü devre Melami Piri olması sebebiyle göstermiş olduğu seyri sulukün erkanını Hac ibadeti ile açıklamıştır. Talip, Fena meratiplerinde nispet varlığından arınınca İhrama girmiş olur, Cem makamının zevkine erince Arafat'a çıkmış olur. Hazretül Cem ve Cemül Cem makamlarının zevkine erince Kabe'yi tavaf etmiş olur.

Cenabı Allah, bildirmiş olduğu Tevhit olan İslam üzerine bildirilen hakikatlerin tecellisine erenlerden olma gayretimizi daim eylesin. Bilgiye alim, hal'e derviş denir, hal ehli olma gayretimizi daim eylesin. Şehadet, işitmek ve işittiğimizi görmektir. İmanın şartı şehadettir, şehadet ehli olma gayretimizi daim eylesin.

Özkan Günal

*Medine'den gelen, güneşin kışkandığı nur yüzlü, hoş geldin!
Gecem güne döndü, Hakk'a mekân gönüllü, Kâbe'nin örtüsü,
hoş geldin! İrfaniyet saçılıyor her hâlinden, ruhlandım
sözlerinle, esfelimi âlâ, nefsimi ayna, bânınımı zahir kılan,
Fakirleştiren, hoş geldi n. Senin Âdemliğin, kulluğumun varı,
yüzümden yansıyan, şereflendim gelişinle. İnsan diye anılır
kılan, hoş geldin! Zikrimin muhatabı, güzelliğin kaynağı iki
eline hayran, hoş geldin! Seviyorum candan öte, fitnemi ziynet
yapan, hoş geldin!*

AYIN RÖPORTAJI

Dembir:

Dergimizin bu ayki konusu Hac. Hz Muhammed'in ebedileştirdiği ilahi davet, İbrahim'i Çağrı; HAC. Allah kendisine ilk daveti Hz İbrahim diliyle yapmıştır ve Hz Muhammet'le de ebedileştirmiştir. Hz Niyazi'nin,

*Hüda davet eder elhamdülillah,
Bu can dosta gider elhamdülillah
Hakikat şehrine çün rihlet oldu
Gönül durmaz uyar elhamdülillah*

dizelerinde de yer bulan bu davet kime ve nereden nerededir efendim?

Özkan Günal:

Hız İbrahim as tevhit babasıdır. Hanifliğin kurucusudur. Tevhit üzerine yaşıyor olmak olan hanifliği yani Allah'tan gayri ilah olmayışın şahadetiyle sürdürülen yaşamı anlayabilmek için Hz İbrahim'in anlayışına ve bu anlayış ile sürdürdüğü yaşantısına bakmamız gerekir.

Hız İbrahim, genç yaşında kendisini ve bu âlemi yaratan düzenleyen, gördüğü ve algıladığı her şeyden daha kudretli bir yaratıcısı olması gerektiği düşüncesini benimsemiştir. Bu düşüncesinin kaynağı, seçilmişliğidir. Zahir babasının Nemrut'un başrahibi olmasından anlıyoruz ki doğup büyüdüğü ortam putlara tapılan, putlara ilahlık atfedilen sevilen, değer verilen, güvenilen sığınılan olarak putların görüldüğü bir ortamdır. Bu ortamda doğmuş, bu ortamda gelişmiş, bu ortamda bir anlayış geliştirmiş olmasına rağmen insan eliyle yapılan putların, insana ilah olamayacağı kanaatini getirmiş olması, seçilmişliğidir. Bir gün, mabedin boş olduğu zaman diliminde, eline bir balta alarak en büyük put haricindeki diğer putları kırar ve baltayı da büyük putun eline asar. İnsanlar mabede geldiklerinde putların kırılmış olduklarını görürler. Bu işi yapanın İbrahim olduğu akıllarına ilk gelir,

Çünkü o, aykırıdır.

Çünkü o, kendileri gibi olmadığı için sapıtmıştır.

Çünkü o, onların ilahlarına tapınmayan ötekidir.

Kendilerinin her şeyden çok değer verdiklerini kıracak olan ancak onlara değer vermeyendir.

Kendisine neden putları kırdığı sorulunca Hz İbrahim,

- **Balta kimin elindeyse putları o kırmıştır.**

diyerek cevap vermiştir. Onlarda,

- **Ama o eline balta alıp bunları kıramaz ki.**

dediklerinde, Hz İbrahim,

- **Eline balta alıp diğerlerini bile kıramayacak, bunu yapmaya kudreti olmayan nasıl ilah olabilir.**

diyerek cevap vermiştir. Hz İbrahim, yaşamın içerisindeki varoluşları gözlemlemiş, analiz etmiş ve

tefekkür etmiştir. Hiçbir şeyin kudret eli olmaksızın kendiliğinden oluşmasının mümkün olamayacağını görmüştür. Acıktığında karnını doyurduğu ekmek bile, onu tarlada buğday halinde iken toplayacak, değirmende un haline getirecek, içine su ekleyip maya katıp hamur haline getirecek sonra belli bir vakte kadar ateş fırının içinde bekletip pişirecek olana muhtaçtır.

Bu hizmeti yerine getirmeden ekmeğin kendiliğinden olabildiği mümkün değildir.

İşte, bu ve bunun gibi düşünceler kendi varlığının bir murat doğrultusunda, tıpkı ekmeğin kudret eli ile yaratılmış olması gerektiği sonucuna varmasına sebep olur. Bu yaratıcıninsa, yaratılmış olanın kendi eliyle yapmış olduğu putlar olamayacağı kanaatine varır.

O yaratıcı, yarattığından daha kudretli, daha bilgili, daha iradeli, olmalıdır.

Bu sebeple kendi anlayışına göre bu vasıfları barındırana aramaya başlar. Önce yıldızlara bakar çünkü yıldızlar bu tanıma uymaktadırlar olsa olsa benim rabbim bunlardır der. Sonra ayı görür ay yıldızlardan daha büyük olduğu için benim rabbim bu olmalı der. Sonra sabah olup güneş doğar güneşin yıldızlardan ve aydan daha ala olduğunu görünce rab denilenin en ala olması gerekir kanaati gereği benim rabbim bu olmalı der. Sonra bu arayışların neticesinde fark eder ki güneş sabah doğup akşam batmaktadır.

Oysa rab doğup batan değil daimi olmalıdır.

Bulunduğu ortamı, dünyayı, gökyüzündeki yıldızları, ayı, güneşi kısacası görüp kavrayabildiği her şeyi müşahade ederek rab denileni anlamaya çalışan ve sonunda kendisine döndürülerek ilah olanın kendisiyle algılayacak, kavrayacak, bilecek, zikredecek, sevecek, muhabbet edecek olma özelliğiyle tecellide olduğunu keşfeder.

O rabdir ki yaratmıştır, kendi varlığı ile zuhurdadır. En yüce en ala olandır. O dilemedikçe herhangi bir şeyin onun iradesi dışında olması mümkün olmayandır. Ve insan bu yüce rabbi bilecek sığınacak, onun muhatabı olacak olandır.

İşte bu düşüncelerini etrafında sözünü duyurabildiklerine iletiyor olması, mevcut sistemde ilah olarak secde edilen putlara secde etmiyor oluşu sonucunda Nemrut kendisini helak etme düşüncesi ile çok büyük bir ateş yaktırıp İbrahim'i de o ateşin içine atabilmek için mancınığın kefesine koyar. Bu hal üzereyken Nemrut İbrahim'e şöyle seslenir;

- Biraz sonra mancınığı tutan ipi keseceğim ve sen ateşin içine fırlayıp helak olacaksın, sapkın olan bu düşüncelerinden vaz geç, bizim atalarımızdan gelen öğretilerle kabul edip benimsediğimize inan ve ibadetlere küfür ve şirk demekten vaz geç yoksa helak olacaksın.

der. İbrahim de Nemrut'a,

- Mademki çok az bir vaktim kaldı asıl sen putlara ilah diyerek secde etmekten vaz geç, bildirdiğime tabi ol ki helak olmayasın.

diye cevap verir. Bu esnada, kendisinin içinde bulunduğu duruma üzülen melekler Allah'ın izni ile yardım etmek için yanına gelirler. Hz İbrahim'e,

- Allah'ın izniyle sana yardım etmeye geldik, bu yardımı talep etmen yeterli, iste seni bu oluşumdan kurtaralım.

derler. Hz İbrahim onlara,

- Nemrut'un kendisine ait bir kudretimi var ki Allah'ın dilemediği bir şeyi yapabiliyor olacak.

dediğinde melekler ona,

- Böyle bir şeyin olması mümkün değildir

derler. Hz İbrahim devamında,

- Mademki Nemrut'un Allah'ın dilemediği bir şeyi yapabilmesi mümkün değil, o halde Nemrut'un şu anda yapabildikleri Allah'ın dileği değil mi?

diye sorar. Ve kendisi şöyle devam eder,

- Evet, bu Allah'ın dileği ve Allah'ın dileği benim kemalatım içindir. Siz aradan çekilin,

der. Bu yaşanmışlıktan görüyoruz ki Hz İbrahim Allah'a olan eminlik makamındadır. Nemrut mancınığın ipini kestiğinde İbrahim as ateşin içine ilerlerken Cebrail yanına gelir.

- Beni Allah gönderdi, yardım etmek için geldim.

Hız İbrahim Cebrail'e

- Rabbim benim ne hal üzere olduğumu biliyor mu?

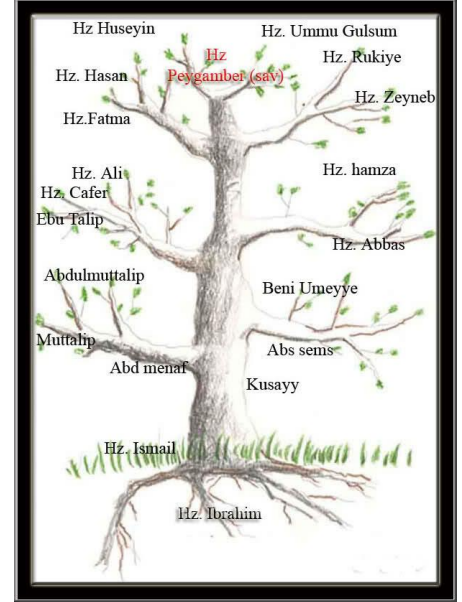
diye sorar. Cebrail de,

- Evet ve beni yardıma gönderdi.

diye cevap verir. Hz İbrahim,

- O halde sen aradan çekil.

diyerek yardım teklifini kabul etmez. Cenabı Allah

“Biz onun son ana kadar kalbine nazar kıldık, zerre kadar şüphe olmadığını, bize olan eminlik ve teslimiyetinin, bize olan şüphesizliğinin bozulmadığını gördük ve ateşe emrettik. Yakma selamete çıkart.”

İşte ateş Allah'ın emri ile gül bahçesine dönmüştür. Nemrut'un helak etmek için yaktığı o koca ateş, İbrahim'in rabbine olan teslimiyeti ve eminliği neticesinde miraç kapısı olmuştur. Allah'a olan sevgisini perdelediği için kendi öz oğlunu Allah ile arasından çıkartacak kadar Allah'ı seven, Allah'ı zikreden, Allah'ı muhabbet eden, Allah'ı yaşamında en değerli kılan ve bu sebeple Cenabı Allah'ın **'Halil'im'** diye zikrettiği İbrahim'in, tevhit üzerine olan yaşantısıdır haniflik. Cenabı Allah, kendisi için oğlunu kurban eden ve kendisi için kurban olunmaya rıza gösteren İbrahim ve İsmail'e, Âdem as'ın yapmış olduğu Kâbe temelleri üzerine Kâbe'yi tekrar inşa etmelerini istemiştir. Hz İbrahim Kâbe'nin inşasını tamamladığında Cenabı Allah kendisine,

- Ey İbrahim, yüksekçe bir tepeye çıkıp, insanları Kâbe'yi tavaf etmeye davet et.

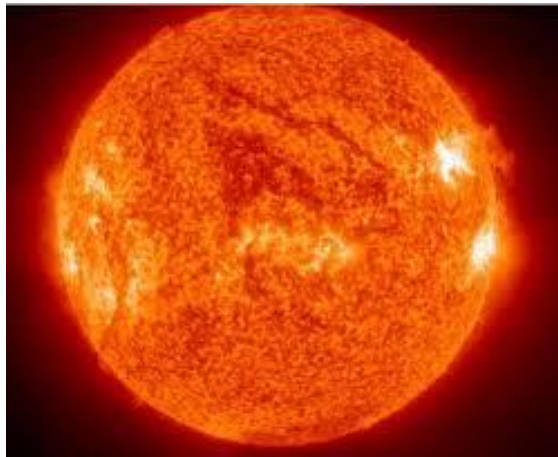
der. Hz İbrahim,

- Ya rabbi burası yerleşim yeri değil, kervan yolu da değil, İsmail ile benden başka burada kimse yok, beni kim işitecek?

dediğinde Cenabı Allah,

- Sen seslen, benim işittirdiklerim gelecekler.

demiştir. Hz İbrahim'in eminliği teslimiyeti, şüphesizliği, ilmi irfanıyeti 'Halilullahlığıdır' ve bu Halilullahlık Hz Muhammed efendimizin Hz İbrahim'den zuhur edişidir. Hz İbrahim'in davet edişi neticesinde, Allah'ın işittirmesiyle daveti işitip icabet edenler bu davetin tecellisinde Hz Muhammed'i görmüşlerdir. İşte Hz İbrahim ile yapılan davet, Allah'ın işittirdiklerinedir ki onlar Hz İbrahim gibi rablerini arayanlardır.

Onlar, içinde buldukları mevcut sistem ile rabbi sınırlandırmayanlardır.

Onlar, bilme gayretinde olanlardır.

Onlar, araştıran, soruşturan, tecellisine ermek isteyenlerdir.

İşte, Allah'ın işittirmesiyle kendileri davet edilenler, Niyazi sultanın diliyle beyan edilen, canın dosta gidişi olan yolculuğa başlarlar. Can ile tabir edilen, işittirilen taliptir, dost ile tabir edilen Halilullah ismiyle zikrettiğimiz tevhitir. Buna, kendimizden rabbi bilmeye yapılan yolculukta diyebiliriz. İkiliğin tevhide ermesidir. Bildirilen ile bildirilenin tecellisine erenler tevhide ermeleri sonucunda Muhammedi irfanıyetin güzelliğine ermiş olurlar.

Dembir:

Hac ibadeti deyince aklımıza ilk gelen Arafat'tır. Çünkü Hz Resulullah'a "Hac nedir?" diye sorulduğunda kendileri "Arafat'tır" buyurmuşlardır. Hz Resulullah cevaben ısrarla neden Arafat'ı vurgulamıştır?

Özkan Günal:

Arafat, madde ve mana yönleriyle buluşma yeri olarak anlatılmaktadır. O buluşma yeri ki zahirinde yeryüzünde birbirlerinden ayrı bulunan, birbirlerini arayıp arzulayan Âdem ile Havva'nın buluştukları yerdir. Mana olan batını yönüyle ele aldığımızda da, Âdem esmasıyla zikrettiğimiz Muhammedi irfaniyet tecellisinin zahiri olan Mürşid-i Kamil, Havva ile zikrettiğimiz Allah'ın işittirdiklerinden olan taliptir.

Arafat, mürit ve mürşidin vuslat hanesidir.

Maddesel olan zahiri yönüyle, tıpkı Hz İbrahim gibi arayış içerisinde olan talibin yine tıpkı Hz İbrahim gibi tevhide davet eden Mürşid-i Kamil ile zahiren tanışıp, talibin Mürşid-i Kamile intisap edişidir. Mana yönüyle ise Arafat Pir Hz'nin hac risalesindeki beyanıyla cem zevkidir ki bu Mürşid-i Kamil'in cümleyi batnında cem edişi olarak da zikredilir. Mürşid-i Kamil talibe telkin ettiği zikrullahı kendi makamından bildirir. Sonra, cem'ül cem makamından tevhid-i efali bildirir. Sonra, hazret'ül cem makamından tevhid-i sıfatı bildirir. Sonra, cem makamından tevhid-i zatı bildirir. İşte bu bildiriş, talibin ölmeden evvel ölüm sırrının tahakkuk etmesi, fenafillahın nihayetinin gerçekleşmesi. Talibin zat-ı Hakk'a kendi zahirliğinde şahit oluşu, mürşit ve müridin vahdet ismiyle zikredilen birlik makamında buluşup, vuslat etmeleridir.

Arafat'a Mürşid-i Kamildir penceresinden bakarsak, Mürşid-i Kamil eşiğinde Mürşid-i Kamil hizmetiyle nefesine tabi kıldığı sıfatlarını Hakk'a tabi kılması olan Beytullah'ın tavafını gerçekleştirilmesi oluşunu görürüz. Muhammedi irfaniyet ile bizlerin insan diye anılır hale gelmesi için zuhur eden Muhammedi ilim Mürşid-i Kamil'siz tahsil edildiğinde bizi Firavun yapar. Mürşid-i Kamil ile tahsil edildiğinde ise bizim varlığımızı Beytullah olan, gönül yapar. Bu sebeptendir ki Arafat'a çıkılmadan hac tavafının yapılamayacağı vurgusu, **Hac Arafat'tır** sözüyle verilmektedir. Kişi Mürşid-i Kamile tabi olup, ikiliğinden geçip, tevhide ermedikçe kendi bilişleri kendi anlayışı kendi şartlanmaları üzerine zahirde Mekke'ye gidip, Arafat dağına çıkıp, Kâbe'nin etrafında yedi kere dönerek geri dönmüş olması, görmediği yerleri görmüş olmakta, turistik bir ziyaret yapmış olmakta kalır. Hac ibadetinin temsil ettiği hakikatine kör olarak bulunur.

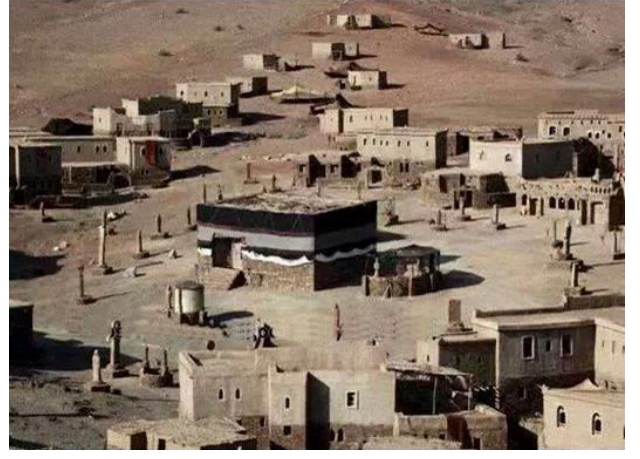
Gönüller sultanı Efendi Babanın **Arafat Marifetullah'tır** beyanıyla işaret ettiği yer de tam olarak burasıdır. O Marifetullah ki bizim kendi varımızı Allah'ta yok etmek sonucu Allah'ın ziyetiyle ziyetlenmiş olmamızdır. Tavaf, sıfatlarımızı zata tabi kılmaktır. Buradan şunu anlıyoruz ki, bizler Mürşid-i Kamil'siz Allah'ta fena bularak, sıfatlarımızı nefse tabi olmaktan alamayız. Sıfatlarımız, nefse tabi kılmaktan almak, bizim varlığımız dediğimiz bu dünyada oluşturduğumuz dünyadan giyindiklerimizden soyunmaktır.

İşte, soyunup üryan kaldığımız yer Hakk'ın zatiyla tecelli ettiği yer olan o vuslat hanesidir. Buna Hakk'ın vücudunu giyinmek denir. Devamında Zat-ı Hakk'ın sıfatlarına tecelli ederek zuhura gelişidir, bu bizim ile kul esması alışı. İşte kulluk, zatın yaratılmışlığa tecellisi, varlığın esası, zatın zahirliği olduğu için sıfatlar zata tabi olmuş olurlar ki bu Arafat'a çıkıp devamında Beytullah'ın tavafı olan hac ibadetidir.

Dembir:

Hac ibadeti diğer ibadetlerin aksine eda edeni kendi ismiyle şereflendiriyor, Hacca gidene Hacı sıfatı takılıyor, sanki insanı baştan ayağa yeniliyor ve eski ismini kaldırıp o mülkte kendisini zikrettiriyor.

Özkan Günal:

Hac ibadeti, Cenabı Resulullah efendimizin bildirmiş olduğu tevhit imanını kendimizde oluşturmak ile kendimizde Muhammedi irfaniyetten hâsıl olan anlayışın oluşması için halktan Hakk'a uruc ve devamında Hak'tan halka nüzul olan seyri sülüğün bütünlüğünü içermektedir.

Aslı itibarı ile diğer bütün ibadetlerin hakikati de hac ibadetinin hakikati içerisinde gerçekleşmektedir. Hac ibadeti, zahiri ve batınıyla hicrettir aslında. Mekke'den Medine'ye yapılan bir hicret. Cenabı Allah nisa suresi 100 ayette,

Her kim Allah yolunda hicret ederse yeryüzünde göç edilecek birçok geniş yer bulur ve kim Allah ile onun elçisine hicret etmek için evinden çıkar sonra da kendisine ölüm yetişirse artık onun mükâfatı Allah'a ait olmuştur Allah gafurdur rahimdir.

demektedir. Bu hicret, nasıl ki zahirinde mekân olarak içinde bulunduğumuz mekândan farklı bir mekâna yol alıp artık o yeni mekânda yeni mekânın şartlarıyla yaşamaksa, mana yönüyle de mevcut anlayışın terk edilmesi, yeni bir anlayışın oluşturulmasıyla, yeni anlayışa göre yaşamaya başlamaktır. Şimdi peygamber efendimizin hicret yaşanmışlığını incelediğimizde Mekke'nin şartlarını ve bu şartların hicreti nasıl gerekli kıldığını görmekteyiz.

Mekke, cehalet ismiyle anlatılan şirkin, küfrün, gaflet ve delaletin zulmaniyetin bulunduğu bir yer. Mekke şehrini bu hal üzere yapan mekân olması sebebiyle Mekke'nin kendisi değil, Mekke'de yaşayanların içinde buldukları anlayıştır. Çünkü aynı Mekke şehri, feth edildikten sonra bu zulmaniyetin barınmadığı bir şehir haline geliyor. İnsan denilende bulunmaması gereken zulmani anlayış, kendisini hükümsüz bırakacak olan tevhit anlayışına, kendisini şirkten küfürden, hayvandan daha aşağıda bir mesafede olan yaşamdan yok edecek olana, zulüm eziyet işkence hatta öldürme neticesinde varlığına son verme eylemi içerisine girer. Tevhit, bu ortamın içerisinde oluşamaz. Şaşı olduğumuz için biri iki görüyor oluşumuz şaşılığımızı tedavi ettirmeden birliğe ulaşamaz gibi.

İşte hicret, bu anlayış üzere bulunan yaşam tarzımızı, alışkanlıklarımızı, şartlanmalarımızı terk etmektir. Cenabı Resulullah efendimizin, yapmış olduğu üç mücadelenin ki bunlar Bedir, Uhut ve Hendek mücadeleleridir, Mekke'de ikamet ederken değil Medine'ye hicretten sonra gerçekleşmiş olması bu sebeptendir. Eğer bu mücadeleler Mekke'de ikamet ederken yapılsaydı galibiyetle sonuçlanamazdı.

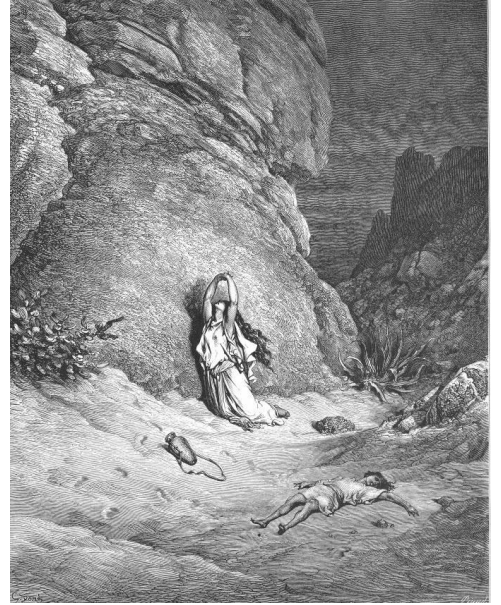

İnananlar Mekke'yi terk ederken arkalarında doğup büyüdükları ortamı, mevcut yaşamlarını, örf, adet, töre, gelenek kavramlarını, akraba ve arkadaşlıklarını eski alışkanlıklarını bıraktılar. Bıraktıklarının tümü aslı itibarıyla onların ben ismiyle zikrettikleri benliği oluşturanlardı.

Medine'de Muhammedi irfaniyetten zuhur eden iman üzerine bir yaşantıya başladılar. Bu yaşantı onlarda irfaniyetten hâsıl olan ala anlayışı oluşturdu. Sıfatları tevhide tabi olmuş oldu. Tevhide tabi olan sıfatların tecellisi olan fiiller güzel ahlak olan rahmet olan tevhide iman doğrultusunda tecelli etmeye başladı.

Onlardan, İslam gözükmeye başladı. Medine’de imanı oluşturup kemalata erdirenler, devamında Mekke’yi feth ederek gönülleri feth etmiş oldular. Mekke’nin kılıç çekilmeden kan dökülmeden feth edilmesi bu sebeptendir. Onlara bakanların tıpkı onlar gibi İslam üzerine olmak istemeleri. Beytullah, Mekke’dedir ve fetih ile Beytullah bünyesinde olmaması gerekenlerden arınmıştır.

Şimdi Mekke bu fethin neticesinde haremî şerif haline gelmiştir. İşte, hac ibadetinde bu ibadete niyetlenenin bulunduğu ortamı terk etmesi, eşi dostu hısım akraba çoluk çocuk tümünü geride bırakıp elbiselerinden soyunup ihrama girmesi ve devamında Arafat’a çıkması onun hicretidir. İhrama girip Arafat’a çıkan, artık haremî şerifteki Beytullah’ı tavaf edebilmektedir. İşte bu tavaf, bizim sıfatlarımızı varlığın esasına tabi kılışımızdır. Hicretimizi gerçekleştirdik, hicretin neticesinde bizde yeni bir görüş, yeni bir işitiş, yeni bir zikrediş oluştu.

Haremî şerifte Beytullah’ı gören göz, artık her nereye dönse o evin sahibini görmeye başalar.

Artık onun için haremî şerif Beytullah’ın etrafındaki sınırlı bir alan olmaktan çıkar, kainat ona haremî şerif haline gelir. Bunu Beyazıt Bistami Hz’nin menkıbesiyle örnekleyebiliriz. Beyazıt Bistami Hz alemi manada huzuru Hakk’a çıkınca yani hac ibadetinde Arafat’a çıkınca Cenabı Hakk’a yokluğunu getirdiğini beyan eder. İşte bu yokluk ihrama girmektir. İhramsız Arafat’a çıkılmayışının sebebi budur. Cenabı Hak’ta kendisine yokluğunu getirene, o halde benim varlığımla dön diyerek kendisiyle ziyaretlemiştir. İşte bu ziyaretlenme Arafat’tan inince Beytullah’ın tavaf edilışıdır. Bu anlatılanların ışığında görüyoruz ki Mekke’den Medine’ye hicrette, halktan Hakk’a uruç da, yaşadığımız mekanı terk edip ihrama girmekte yeni bir doğumu simgelemek içindir. Nasıl ki zahirde doğan bir çocuğa isim veriliyor ve artık o isimle anılıyor ise hac ibadetine nispetle ikinci doğumunu gerçekleştirene de hacı esması verilmektedir.

Dembir:

Hız Resulullah’ın kurmuş olduğu ahkâmda tadili erkâna baktığımızda; Arafat; Âdem ile Havva’nın buluşmalarının remzidir, Şeytan taşlama; Hz İsmail’in kurban edilmek üzere babası Hz İbrahim tarafından götürülürken üç yerde önüne çıkan şeytana kanmamasının remzidir, Merve Safa arasındaki Sa’y; Hz Hacer’in Hz İsmail için su arayışı esnasındaki koşuşturmasının remzidir, kurban kesmek; Hz İsmail için Hak katından gelen kurbanın remzidir, küp şeklindeki taştan bina; mümin kulun kalbi olan Allah’ın evinin remzidir. Yani kısaca Hac ibadeti bir rumuzlar bütünüdür. İsimleri zikredilen bu salih insanların nefislerinde bizatihi yaşadıkları bu olayları bizlerin bu gün “mış” gibi yaparak taklit etmemiz bizleri gerçekten hacı yapar mı?

Özkan Günal:

Zahirde eğitimini almadan, aldığı eğitimin vasıflarına kendisini layık hale getirmeden, eğitimini aldığı kendisinde tecellisi gerçekleşmeden o alana ait kıyafetleri giymek ile misal olarak, doktor önlüğü giymek, avukat cübbesi giymek gibi bizde doktorluk veya avukatlık ne kadar gerçek ise o Allah dostlarının haline bürünmeden sadece yaptıklarını taklit ederek şekil boyutunda kalmak da o kadar gerçek olur, turistik bir gezi bizi hacı yapamaz. İsmimiz hacı olur lakin içimiz mevcut anlayış ile doludur.

Hakikatte hacılık, o Allah dostlarının gördüğünü görür, işittiğini işitir, zikrettiğini zikreder hale gelmektir. Hac ibadetinden önce gördüğümüz işittiğimiz zikrettiğimiz ile hacı ismi aldıktan sonraki gördüğümüz, işittiğimiz, zikrettiğimiz aynı ise gönüller sultanı efendimin beyanıyla, sırtında yolculuk yaptığımız deveden farkımız kalmamıştır.

Bu Nuh'un gemisine deve olarak binip deve olarak inmektedir. Çünkü hac ibadeti bir nevi Nuh'un gemisidir. O gemi ki kendisine binen mahlûkları insan eylemek içindir. Hac ibadetine niyetlendiğimizde mevcut anlayışımız doğrultusunda dağ taş ağaç kuş ve hem cinslerimizi görmekteydik. Hac ibadetini yerine getirdikten sonra hala aynı şeyleri görüyor oluşumuz anlayışımızın değişmediğinin göstergesidir. Oysaki anlayışımız değişmeli, tevhit üzerine yeni bir anlayış oluşmalı, o anlayış ile bu âlem bize haremi şerif olacağından nerede bulunursak bulunalım yaşantımız Beytullah'ı tavaf etmek ile gördüğümüz hep Beytullah olmalıydı.

Şimdi Hacer validemizin Merve Safa arasındaki sa'y yapışına bakalım. Hacer validemiz doğurmuş olduğu İsmail, su talep ettiği için su aramak adına Merve Safa arasında koşmuştur. Biz, İsmail olan tevhit üzere doğmuş idrakimiz için kendisini besleyecek olan hakikat ilmi tahsili ile Merve olan varlığımızla Safa olan huzuru Hak arasında tefekkür etmeye başladık mı? Nasıl ki Hacer validemizin koşuşturması esnasında İsmail topuğunu yere vurarak vurduğu yerden su çıktıysa, bizim idrakimiz de tefekkür neticesinde manadan beslenmeye başalar. Bu Meryem validemizin Cebrail as aracılığı ile Cennet taamlarıyla gıdalanması gibidir. Bahsi geçen tevhit imanı halini kendimizde oluşturmuyor isek zahirde iki tepe arasında koşup soluk soluğa kalma kısmında taklidinde kalırız. Ademle Havva validemizin buluşma yeri olan Arafat dağına çıkmak bizim kendi zan perdelerimizi kaldırıp ikiliğimizin tevhit olmasıyla aslımızla buluşmamızdır. Arafat dağında aslımız ile kucaklaşmıyor isek zannımızın sebebi olan anlayışımızı terk edememiştir. Bizimkisi beyaz kumaş olan ihrama girmekte kalmıştır. Anlayışımızı terk edemediğimiz için Arafat'tan sonraki kurban kesme ile anlatılan kendi nispet-i varlığımızdan Allah'ta fena bulamayız. Bizimkisi, eti ve kanı Allah'a ulaşmayacak olan canlı mahluk olan kurbanı kesmekte kalmıştır. Bu sebeple Beytullah'ı tavaf etmek olan sıfatlarımızın Muhammedi irfanıyete tabi oluşu asla gerçekleşemeyecek. Biz, taştan Beytullah'ın etrafında yedi kere dönüp geri geldiğimiz için görüşümüz değişmemiş olduğundan hala aynı şeylere bakıp, aynı şeyleri görmeye devam edeceğiz *oysa haccın dönüşü aynı şeylere bakıp Hakk'ı görmek olmalıydı.*

Dembir:

Kabe 'nin örtüsü neden siyahtır efendim?

Özkan Günal:

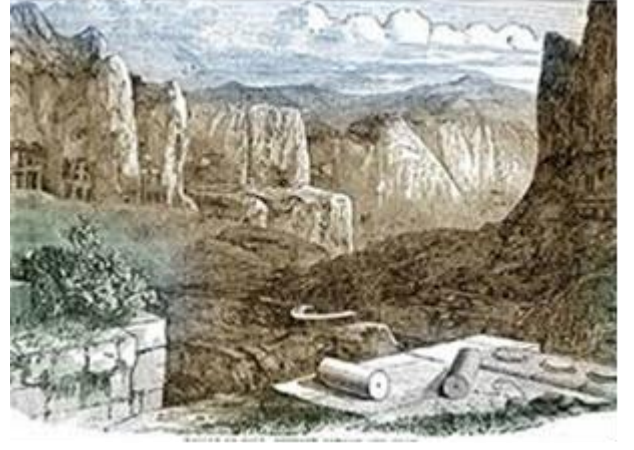
Üçüncü devre Melami Piri Pirimiz, Seyit Pir Muhammed Nur'ül Arabi Hz, hac risalesinde "Kabe'nin örtüsünün siyah oluşu, kesin şüphesizlik ifadesidir." buyurmaktadır. Bu beyandaki **kesin şüphesizlik** ibaresine bakarsak, ibarenin batnında eminlik, teslimiyet, ikiliksizlik, gayrılıksızlık görürüz. Siyah renk, gecenin rengidir ve gece vahdet zevki olması sebebiyle tıpkı gece gibi, siyahın dünyaya hakim olmasıyla nasıl ki dünya dediğimiz eşya, gece siyahlığında batın olup görülmez hale geliyor ise vahdetde de eşya, batın olur, görülmezler. Cenabı Resulullah efendimizin, Allah alemleri yaratmadan önce ne haldeydi sorusuna, "Allah var idi Allah'la birlikte hiçbir şey yoktu" cevabı burasını anlatmaktadır.

Gecenin siyahlığı var o siyahlıkla birlikte hiçbir eşya yok. Buradaki yokluk, eşyanın ortadan kalkması değil eşyanın o siyahlıkta siyahlığın kendisini ihata etmesinden dolayı görülmez hale gelişidir.

Bu, Zat-ı Hakk'ın zatı ile tecelli edişidir. Beytullah, Hakk'ın zatının simgesi olduğu için örtüsü siyahtır. Yani kendisinden gayrılarının, kendisinde batın oluşunu simgeler.

Beytullah'ın etrafında tavaf olan yedi dönüşün gerçekleşmesi, bizim yedi sıfatı subutiyeimizi zata tabi kılmamız sonucu, Zat-ı Hakk'ın bu sıfatlar ile yaratılmışlığı yani teşbihe çıkışını muhabbet eder. Bilinmekliğini isteyen Zat-ı Hak, bilecek olma yönüyle şahadet âlemine halk elbisesiyle teşrif etmiştir. Hac ibadeti sonucunda hacı esmasıyla zikredilenin nefsini ilah olarak değil ilahı nefsinden görmeye başlaması bu sebeptendir.

Dembir:

Evimizde hiçbir yere gitmeden yapabileceğimiz bir namaz ibadetini bile Allah altısı içinde altısı dışında

olmak üzere on iki şarta bağlamıştır. Ama evimizden kilometrelerce uzakta yapılacak olan, yapanın bin bir zahmete katlanması gereken hac ibadetini yalnızca üç şarta bağlamıştır; İhrama girmek, Arafat'ta Vakfeye durmak, Kâbe'yi Tavaf-ı Ziyaret etmek. Bütün ibadetleri adeta kendisinde cem eden Hac ibadetinin sadece üç şarta bağlanması, elbette bu ibadetin değerini düşürmez ama farzlarına çok büyük anlamlar yükler. Bize buradaki hikmetin ne olduğunu lütfeder misiniz efendim.

Özkan Günal:

Allah bir şeyi murat eder, muradı doğrultusunda sebepler halk eder. Bizler halk ettiği sebepler ile murada erebiliriz ve Allah'ın muradı odur ki Mürit olanda kendisini var edip kendisini ilan ve ispat eder.

İşte, hac ibadetinin üç şartı da bilinmeklik isteğinin gerçekleşmesi olan muradının sebepleridir. Bu sebepler ihrama girmek, Arafat'a çıkmak ve tavaf etmek olarak isimlendirilmiştir. Her ismin mahiyeti o isimle anlatılmak istenilen hal özelliklerinden oluştuğu gibi bu üç isimde kendisine ait mahiyetleri vardır. Bu mahiyetler İslam'ın şartı olan diğer ibadetlerin sebeplerini kendisinde cem eden mahiyetlerdir.

Namazın dışındaki altı şart olan kendimizi namaza layık hale getirmek için yapılması gerekenler, hacı adayının kendi elbiselerinden soyunup ihrama girmesidir. O ihrama girmek ki bunların yanında bünyesinde namazın içindeki şartları da barındırır. Eğer aday ihram yasaklarına uygun davranarak, ihram giymenin getirisi olan, nispetlerinden arınmayı başarırsa, namaz ibadetinin bizde oluşturması gerekene ulaşmış olur.

Aday, halktan Hakk'a uruç olan Arafat'ta kendi aslıyla kavuşmayı başarırsa, oruç ibadetinin şartlarını da yerine getirmiş olur. Burada namaz müminin miracıdır beyanı da zuhur etmiş olur ki uruç denilen de zaten budur. Aday devamında, kendi varlığından Hak için geçmek, Hak için yaşamak olan Müminliğe erdiğinde zekatını vermiş olur. Öyle bir zekat ki varlığının küçük bir bölümünü değil, varlığının tümünü Hakk'a vermektir.

İşte tüm bunlar, beraberinde Beytullah'ı tavaf etmeyi getirir ki Beytullah'ı tavaf eden aday, ancak o tavafın nihayetinde kelimeyi şahadeti dil ile değil kalp ile getirmiş olur. O kendi varlığında nefsinden Allah'tan başka ilah olmadığına, ruhu ile kendisinde şahit olur. Bu sebeple, az önce de beyan etmeye çalıştığımız gibi hac ibadeti öyle bir ibadettir ki diğer ibadetlerin tümü, aslı itibarı ile hac ibadetinin içinde yapıldığında Allah'a ulaşan ibadetler olur.

Dembir: Teşekkürler efendim.

MAKALE

İnsanları hacca çağır; yürüyerek veya incelmış binekler üstünde her derin vadiyi aşarak sana gelsinler. 22-27

Hac, bilinen aylardadır. Her kim o aylarda hacca başlayıp kendisine farz ederse; artık hacda kadına yaklaşmak, günah işlemek ve kavga etmek yoktur. Siz hayırdan ne işlerseniz, Allah onu bilir. Kendinize azık edinin. Şüphesiz ki azıkların en hayırlısı Allah korkusudur. Ey akıl sahipleri! Benden korkun! 2-197

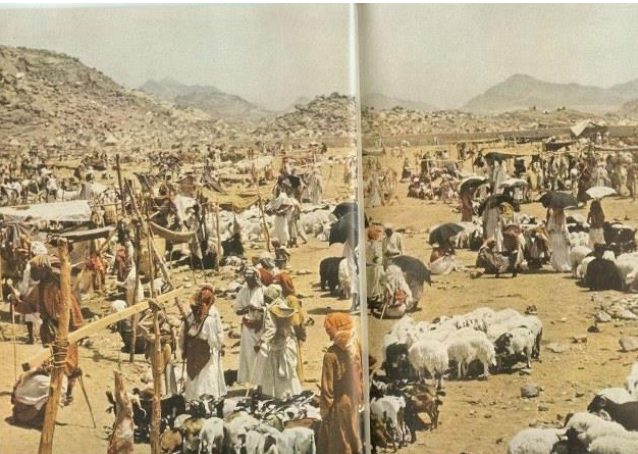
Hac ve umreyi de Allah için tamam yapın. Eğer bunlardan alıkonursanız, o zaman kolayınıza gelen bir kurban gönderin. Bununla beraber bu kurban, kesileceği yere varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden hasta olana veya başından bir rahatsızlığı bulunana tıraş için oruç veya sadaka yahut da kurbandan ibaret bir fidye gerekir. Engellemeden kurtulduğunuz zaman da her kim hacca kadar umre ile sevap kazanmak isterse, ona da kolayına gelen bir kurban gerekir. Bunu bulamayana ise üç gün hacda, yedi de döndüğünüzde ki tam on gün oruç tutması lazım gelir. Bu hüküm, ailesi Mescid-i Haram civarında oturmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah'ın azabı gerçekten çok şiddetlidir. 2-196 Ey iman edenler! Allah'ın alâmetlerine, haram aya, kurbanlık hediyelere, gerdanlıklarına ve Rablerinden lütuf ve rıza bekleyerek Kâbe'ye yönelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınız zaman avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan çevirdiklerinden dolayı bir topluma karşı olan kininiz, sizi saldırıya sevk etmesin. İyilik ve takva üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın. Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı çetindir. 5-2

Size ve yolculara yiyecek olmak üzere, deniz avı ve onu yemek helal kılındı. Kara avı ise, ihramlı olduğunuz müddetçe size haram edilmiştir. Huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkun. 5-96

Ey iman edenler! Sözleşmeleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymamanız şartıyla, çeşitli hayvanlar size helal kılındı. Ancak haram oldukları size okunacak olanlar müstesna. Şüphesiz Allah dilediği hükmü verir. 5-1

Gerçekten Safâ ile Merve Allah'ın alâmetlerindedir. Onun için her kim hac veya umre niyetiyle Kâbe'yi ziyaret ederse, bunları tavaf etmesinde ona bir günah yoktur. Her kim de gönlünden koparak bir hayır işlerse, şüphesiz Allah iyiliğin karşılığını verir, o her şeyi bilir. 2-158

Rabbimizin lütfunu istemenizde size bir günah yoktur. Arafat'tan indiğiniz zaman Meş'ar-i Haram yanında Allah'ı zikredin. O'nu, size gösterdiği şekilde zikredin. Doğrusu siz, bundan önce gerçekten sapmışlardandınız. 2-198

Bir de sayılı günlerde Allah'ı zikredin. Bunlardan kim iki gün içinde Mina'dan dönmek için acele ederse ona günah yoktur. Kim geri kalırsa ona da günah yoktur. Ama bu, takva sahipleri içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki, siz ancak O'nun huzuruna varıp toplanacaksınız. 2-203

Nihayet hac ibadetlerinizi bitirdiğiniz zaman, önceleri babalarınızı andığınız gibi, hatta daha kuvvetli bir anıyla Allah'ı anın. İnsanlardan kimisi: "Ey Rabbimiz! Bize dünyada ver!" der. Onun için ahirette hiçbir kısmet yoktur. 2-200

**İlim ilim bilmektir ilim kendin bilmektir
Sen kendini bilmezsin ya nice okumaktır**

**Okumaktan mani ne kişi Hakk'ı bilmektir
Çün okudun bilmezsin ha bir kuru emektir**

**Okudum bildim deme çok taat kıldım deme
Eri Hak bilmez isen abes yere yelmektir**

**Dört kitabın manası bellidir bir elifte
Sen elif dersin hoca manası ne demektir**

**Yunus Emre der hoca gerekse var bin hacca
Hepsinden iyice bir gönüle girmektir**

ALINTI BÖLÜMÜ

Geliyorum, yılların özlemini doldurdum gönlüme, kavuşmanın sevinciyle geliyorum. Hasret yanıklarına sevgini süreceğim, sarılıp kokunla acımı dindireceğim, mutluluk topladım sevda bahçesinden göz yaşıyla sulanmış, sana layık mutluluklar getiriyorum. Coşku var içimde, taşıyorum sevinçten, kabıma sığamıyorum. Gülücüklerle geliyorum. **SEVGİYE DAİR**

Suyun, dağları, tepeleri, ovaları durmaksızın, engel tanımaksızın, toprağı yara yara çırpınarak, deli telaşlı koşması, aslı olan deryaya ulaşma çabasındandır. **GÜL KOKULARI**

*Sana geliyorum, yokluk yollarından yürüyerek. Yalın ayak, baş çıplak... Gönlümde sevdan, dilimde adını sayıklayarak... Her adımda yakınlaşıyorum. Ya Rab, güzelliğın aklıma başımdan aldı! Aşkın sardı her yanıma, aşkınla geliyorum. Yaklaştıkça yok oluyorum, yanında değer bulmaz gayrılar, Fakirliğimi getiriyorum. **NAR-I AŞK***

Aşk ile tamuda olmak cennettir âşkın Lîk cennette olursun tamudur aşksız ana
(Aşk ile cehennemde olmak cennettir aşğa. Ancak aşksız cennette olursa cehennemdir ona.)

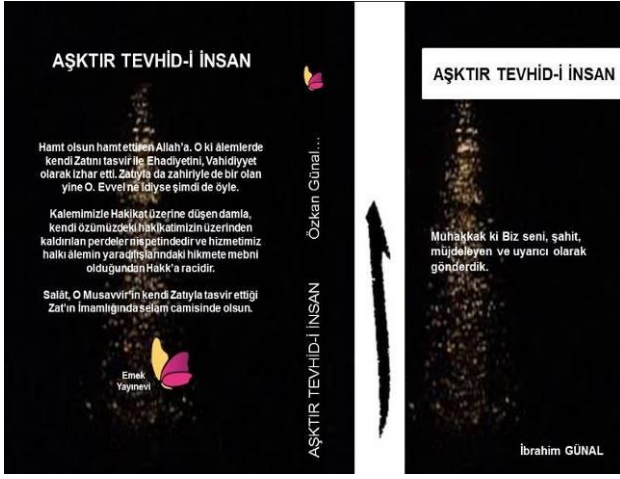
Cehennem, nefsin sıfatlarından arınma yeri olup nefse zor ve ıstıraplı gelir. Bu sebeple arınmak için yapılması gerekenlerden uzak durmak için bütün marifetlerini kullanır ki arınma gerçekleşmesin. Nefis, manaya ait olanları sevmez; onun sevgisi, dünya üzerine gelip geçici, fâni olucularadır ve hizmeti de bunlaradır. Tevbe suresi 24 ayette: (De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz bir ticaret ve beğendiğiniz meskenler size Allah'tan, Peygamber'inden ve onun yolunda cihattan daha sevgili ise artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin! Allah fâsık topluluğu doğru yola erdirmez) demektedir. Oysa âşik, bu arınmanın maşuka lâyük hâle gelmek olduğunu ve maşuka kavuşmak olduğunu bildiğinden, nar ile yanmaya razıdır ve yanmaktan zevk almaktadır. **VADİ-İ HAYRET**

Aşk deryasına dalanın akli hükümsüz kalır. Akli ön planda olan deryanın kıyısına kadar gelir ama soyunup dalamaz. **GÜL KOKULARI 2**

Yokluk yollarında Narından geçtim
Senden gayrılardan Arındı kalbim
Silindi benliğim Sükutta dilim
Hiçliğin ardından Sen geliyorsun.
Ne ben kaldım ne de Bu alem kaldı
Yer ve gökyüzünü Nurun kapladı
Aşkın yarlığını Üryan bıraktı
Hiçliğin ardından Sen geliyorsun.
Vahdet deryasında Halil gönlünde
Küntü kenz sırrına Elest bezminde
Beli deyip ikrar Verdiğim demde
Hiçliğin ardından Sen geliyorsun.
İllallah zevkinin Şehadetiyle
Bütünden kendini Zikredişinle
Fakir esmasıyla Kulluk haline
Hiçliğin ardından Sen geliyorsun.

SEBEBİ YAR CEMALİ

Lakin teslim olmanın gerçeğinden habersiz yaşayan, kendi zannına bürünen zavallılar şu anlayışlarını terk etmeden İslam oldum ve ben İslam'ı yaşıyorum derler. Onlar Hak katında münafık ve riyakâr olarak nitelenen gerçek dışı, firavun kulluğundadırlar. Neden mi? Allah' a teslimiyetin, kendilerinden istenilenin ne olduğunu kavrayamadıklarından. İslam'ın işaretleri olan savum, salat, hac, zekât, kelime-i şehadet gibi ibadetlerle meşgul olmak ile Allah'a teslim oldum ve İslamiyet'i yani Allah'a teslim olmanın gereğini yerine getiriyorum sanırlar. İşte yanlış buraya başlıyor.

AŞKTIR TEVHİD-İ İNSAN

EY DOST BEN DEVRİLE GELDİM

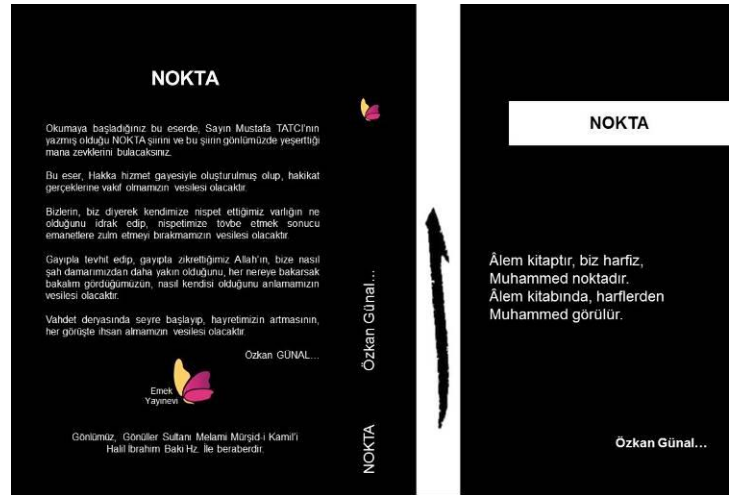
Cenabı Resulullah efendimiz, Muhammedi nurun en kemali ile aynı esmayı alarak dünyaya, tıpkı bizim gibi gelmesidir ve bu geliş dünyayı nurlandırmıştır. O, nurun bizatihi kendisinin ete kemiğe bürünmüş halidir ve kendisinden, Ben güzel ahlakı tamamlamaya geldim, beyanında belirttiği gibi güzel ahlak ve insan denilenin ne olduğu görülmüştür. O, cehalet karanlığına doğup aydınlatan güneş gibi nuru ile doğmuştur. O'nun gelişle insan görülür olmuştur. Bu fark ile bakıldığında bizler kendimizin, şirk içerisinde bulunduğumuzu anladık. Cenabı Allah Peygamber efendimiz için, Kalem suresi 4 Ayette:

Sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin.

diyerek, bize bu gerçeği anlatmaktadır. Ahlak, Muhammedi yaşamın bütünlüğüne verilen isim

olup, bu bütünlük sadece melek seviyesinde rahmani sıfatlar üzerine yaşamakla sınırlı değildir. Bu bütünlüğün içerisinde, Hak ile olup, her nazarda Hakk'ı görmek, işitmek ve zikretmek vardır. Bizler Muhammedi irfanîyete ulaştığımızda, Hak ile Hakk'ı görür olunca, aynı ahlak ile ahlaklanmış oluruz..

NOKTA

BİTİM

Değerli okuyucu,

Emek Yayınevi, Dembir dergisinin dördüncü sayısını okuduğunuz için emeği geçenler olarak hepimize çok teşekkür ederiz. Umarız, okuduklarınızın Hac ibadetine yaptığımız bakışınıza katkısı olmuştur. Amacımız, Hac ibadetine maddi anlamda para ve zaman harcayarak dünyada yaşadığımız mekandan farklı bir mekan görmek olmadığının, Hac ibadetine yeni bir doğum ile yeniden yaşama başlamanın vesilesi olduğunun anlaşılmasını sağlamaktır.

Bu sayımızı, Emek Yayınevinden ileride yayınlanacak olan, Özkan Günel'in kaleme aldığı, düzenlemesini Emine Aytül Erol'un, yaptığı bir eser ile noktalıyoruz.

Aşk u niyazlarımızla.

EYSEVGİLİ CANAN

Ey sevgili canan!
Cemalinin tecellisi
Aldı beni benden.
Çekip çıkarttı,
Ateşe attı
Yandı sonradan giyilen.

.....

Aşk ile kalın.

Gönlümüz, gönüller sultanı, Melami Mürşid-i Kamili Halil İbrahim Baki Hz. ile beraberdir. Üzerimizdeki nurunun bizi aydınlatması, gönlümüzdeki yanan kandil oluşu daimi olsun.

ALLAH ALLAH